

จถลอมรวมสมบัติที่ลูกได้รับจากบัพดาตาไว้ในตัวลูก

ใช้สมบัติเหล่านั้นและกลายเป็นผู้มีอำนาจของประสภารณ

วันนี้ บาบามองเห็นลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่ได้สะสมสมบัติทั้งหมดไว้และกลับมาเติมเปี่ยม พร้อมกันนี้ บาบายังเห็นผลลัพธ์ว่าลูกแต่ละคนได้สะสมสมบัติเหล่านั้นได้มากน้อยเพียงใด ลูกได้รับสมบัติอันไม่สูญสลายมากมายจากบัพดาตา สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดคือสมบัติแห่งความรู้ ซึ่งทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกๆทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากร่างเก่าและโลกเก่านี้ และมีสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตและรู้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น **ไม่เพียงแต่จะมีสมบัติแห่งความรู้เท่านั้น แต่พร้อมกันนั้นยังมีสมบัติของโยคะที่ทำให้ลูกได้มาซึ่งพลังทั้งหมดด้วย** พร้อมกันนั้นยังมีสมบัติแห่งการซึมซับ ซึ่งทำให้ลูกได้มาซึ่งคุณธรรมทั้งหมด ต่อจากนั้นคือสมบัติของงานรับใช้ ซึ่งทำให้ลูกได้รับสมบัติแห่งพรและสมบัติแห่งความสุข และพร้อมกับทั้งหมดเหล่านี้ สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมดคือ เวลาของยุคบรรจบพบกัน เพราะในทั้งวงจร เวลาของยุคบรรจบพบกันเป็นเวลาที่มีค่าที่สุด ทุกความคิดและทุกขณะในช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นมีค่าที่สุด เพราะมีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่การพบปะอันแสนหวานระหว่างบัพดาตาและลูกๆจะเกิดขึ้น ไม่มีในยุคอื่นใดที่การพบปะระหว่างพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และลูกๆ ของพระเจ้าจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งสมบัติทั้งหมดจากบัพดาตา มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกจะสามารถสะสมสมบัติได้ ไม่มีในยุคอื่นใดที่ลูกจะมีบุญชีไว้สะสมสมบัติหรือมีธนาคารไว้สำหรับฝากสมบัติเหล่านั้นได้เลย มีเพียงช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกสามารถสะสมได้มากเท่าที่ลูกต้องการ และความสำคัญของช่วงเวลาของการบรรจบกันนี้คือลูกสามารถสะสมได้มากมายสำหรับหลายๆชาติเกิดในชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้คือเหตุผลว่าทำไมยุคเล็กนี้จึงมีความสำคัญมาก – เพราะเป็นช่วงเวลาที่คุณทุกคนได้รับสมบัติเหล่านั้นจากบัพดาตา พ่อผู้ให้คือหนึ่งเดียวและท่านให้แก่ลูกทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ในการสะสมสมบัติเหล่านี้ ลูกๆแต่ละคนสะสมตามความพยายามของลูก พ่อผู้ประทานคือหนึ่งเดียวและให้แก่ลูกทุกคนอย่างเท่าเทียมกันในเวลาเดียวกัน แต่ท่านเห็นอะไรในวิธีที่ลูกๆสะสมสมบัติเหล่านั้น แม้ว่าพ่อจะให้ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ในการซึมซับสมบัติเหล่านั้น ลูกๆแต่ละคนก็ใช้ความพยายามของตนเอง เพราะในการซึมซับสมบัติเหล่านั้น ประการแรก ลูกสามารถสร้างรางวัลของลูกเองได้ด้วยความพยายามของลูกเอง ประการที่สอง ลูกต้องอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจอยู่เสมอ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจ ลูกสามารถสะสมสมบัติได้ และประการที่สาม ด้วยการงานรับใช้ เพราะด้วยการงานรับใช้จะทำให้ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับความสุข และดังนั้นลูกจึงสามารถสะสมสมบัติแห่งความสุขได้ ประการแรกคือความพยายามของลูกเอง ประการที่สองคือความพยายามที่จะทำให้ทุกคนพอใจ และประการที่สามคือความพยายามในการงานรับใช้ ลูกสามารถสะสมสมบัติได้ในสามวิธีนี้ เพื่อที่จะสะสมสมบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับผู้อื่นและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น จงมีสำนึกของการเป็นเครื่องมือ มีความถ่อมตน ด้วยแรงจูงใจที่ไม่เห็นแก่ตัว มีความจำเป็นที่จะต้องมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกดวงวิญญาณ หากลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในงานรับใช้ที่ลูกทำ รวมถึงในความสัมพันธ์และในสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับผู้อื่นแล้ว ลูกจะสามารถสะสมในบุญชื่อบุญและบุญชื่พรของลูกได้อย่างง่ายดาย

บัพดาตาได้เห็นชาร์ทของทุกคน ท่านเห็นอะไร? ท่านเห็นว่าลูกทุกคนในทุกหนทุกแห่งนั้นตามลำดับกันไป พ่อคือหนึ่งเดียว ท่านให้แก่ลูกทุกคนในเวลาเดียวกัน แต่ในการสะสมสิ่งเหล่านี้ ท่านเห็นลูกสองประเภท ประเภทแรกคือผู้ที่สะสมสมบัติแล้วใช้หมดไปในทันที พวกเขาสะสมก็จริง แต่ก็ใช้จนหมดสิ้นไป ประเภทที่สองคือผู้ที่ใช้สมบัติเหล่านั้น ทั้งสะสมและเพิ่มพูนสมบัติเหล่านั้นด้วยการใส่ใจในการสะสมนั้น แล้ววิธีที่จะเพิ่มพูนสมบัติคืออะไร? วิธีที่จะเพิ่มพูนสมบัติคือการใช้สมบัติที่ลูกได้รับมาใช้ประโยชน์ในสถานการณ์ที่ยากลำบากใดๆที่เกิดขึ้นตามเวลาที่เหมาะสม ผู้ที่ใช้สมบัติเหล่านั้นและเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้วยสภาพของตนเองจะสามารถสะสมสมบัติเหล่านั้นได้ ส่วนผู้ที่ไม่ได้ใช้สมบัติเหล่านั้นก็จะไม่สะสม ดังนั้นลูกแต่ละคนควรถามตัวเองว่า: ฉันกำลังใช้สมบัติเพื่อตัวเองและเพื่อผู้อื่นในเวลาที่ถูกต้องหรือไม่? ยิ่งลูกใช้สมบัตินั้นมากเท่าไร มันก็จะยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้นเท่านั้น เพราะด้วยการใช้สมบัตินั้นก็ทำให้ลูกมีประสบการณ์มากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นลูกจึงเพิ่มพูนอำนาจของประสภารณของลูกต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้น จงตรวจสอบและถามตัวเองว่า: ฉันได้สะสมสมบัติเหล่านั้นทั้งหมดแล้วหรือยัง? ฉันกำลังใช้วิธีการเพิ่มพูนสมบัติเหล่านั้นในเวลาที่ถูกต้องหรือไม่? อำนาจของ

ประสบการณ์ของนั้กำลังเพิ่มขึ้นหรือไม่? ในบรรดาอำนาจทั้งหมด อำนาจของประสบการณ์คือสิ่งที่ถูกจดจำมากที่สุด ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องเพิ่มพูนปัญญาของตนเอง ลูกต้องตรวจสอบตัวเอง เพราะตอนนี้เป็นเวลาที่จะตรวจสอบ สำหรับลูก ลูกยังสามารถเพิ่มพูนสมบัติได้ ลูกยังมีโอกาส และโอกาสนี้ก็จะหมดไป แล้วลูกจะไม่สามารถเพิ่มพูนสมบัติได้อีกแม้ว่าลูกต้องการก็ตาม

บัปเตดาเห็นว่า เมื่อลูกได้รับสมบัติ ลูกมีความสุขแม้กระทั่งพยายามที่จะซึมซับสมบัติเหล่านั้นไว้ในตนเอง อย่างไรก็ตาม สำหรับการที่ลูกจะได้รับสมบัตินั้น ลูกสามารถรับได้โดยผ่านมรลืเท่านั้น มีลูกอยู่สองประเภท ประเภทหนึ่งคือผู้ที่เพียงแค่ฟังเท่านั้น และอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่หลอมรวมไว้ในตนเอง ลูกบางคนมีความสุขมากเมื่อได้ฟัง แต่มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการแค่ฟังกับการหลอมรวมไว้ในตนเอง ผู้ที่หลอมรวมไว้ในตนเองจะกลายเป็นผู้มีประสบการณ์มากขึ้น เพราะพวกเขาใช้สิ่งที่หลอมรวมไว้นั้นในเวลาที่ถูกต้อง และด้วยเหตุนี้สมบัติของพวกเขาจึงเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ มีผู้ที่เพียงแค่ฟังและพูดถึงมัน และแม้กระทั่งถ่ายทอดได้ดีมาก โดยบอกว่าสิ่งที่บาบาพูดนั้นดีมาก อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้หลอมรวมไว้ในตนเอง พวกเขาก็ไม่สามารถใช้มันในเวลาที่ถูกต้องได้ ดังนั้น ลูกทุกคนต้องตรวจสอบดูว่า: นั่นคือผู้ที่หลอมรวมไว้ในตนเองหรือไม่? หากมีน้อยกว่านั้นเล็กน้อย หากลูกยังไม่เต็มเปี่ยม ก็จะมีคามแปรปรวน แต่คนที่หลอมรวมไว้ในตนเองอย่างเต็มเปี่ยมแล้ว ก็จะไม่มีความแปรปรวนใดๆ เหตุนี้เองบัปเตดาจึงตรวจสอบสมบัติของทุกคนในวันนี้ ลูกได้รับการบอกแล้วว่ามียูกสองประเภท เวลานี้จึงตรวจสอบตัวเองดูสิว่า: นั่นเป็นใคร? การเพิ่มพูนสมบัติหมายถึงการใช้มันในเวลาที่ถูกต้อง ยิ่งลูกใช้สมบัติมากเท่าไร มันก็จะยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้นเท่านั้น เพราะไม่ว่าจะมีสมบัติมากมายเพียงใด ผู้ที่เป็นนายของสมบัติเหล่านั้นต่างหากคือผู้ที่ใช้สมบัตินั้น สมบัติเหล่านั้นไม่สามารถใช้ตัวมันเองได้ พ่อได้ให้สมบัติทั้งหมดอันเป็นมรดกแก่ลูกทุกคน ลูกแต่ละคนต้องใส่ใจที่จะทำให้สมบัติของพ่อเป็นของตนเอง เพราะยิ่งลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยทรัพย์สินสมบัติมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนมากเท่านั้น

บัปเตดาต้องการให้ลูกๆแต่ละคนเต็มเปี่ยม ไม่ใช่ค่อยไปทีละนิด เพราะเป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีโอกาที่จะเพิ่มพูนปัญญาที่ไม่สูญสลายของลูกด้วยพ่อ นี่คือเหตุผลที่กล่าวว่า “ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็จะไม่มีวันอีกแล้ว!” นี่คือการสรรเสริญของเวลาของยุคบรรจบพบกัน ในอนาคตลูกจะได้รับผลของสิ่งที่ลูกได้สะสมมา แต่เวลาที่จะได้รับผลนั้นคือตอนนี้นี้เท่านั้น ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบปัญญาของตนเอง ว่าคลังสมบัติของแต่ละคนนั้นเต็มเปี่ยมแค่ไหน ซึ่งสามารถมองเห็นได้จากดวงตา กิจกรรม และใบหน้าของลูก ใบหน้าและกิจกรรมของลูกควรเหมือนดอกกุหลาบที่กำลังเบ่งบาน บัปเตดายังคงมองเห็นจากกิจกรรมและใบหน้าของลูกว่าลูกอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสและมีความสุขเพียงใด ความเป็นจิตวิญญาณในดวงตารอยยิ้มบนใบหน้า และจากกิจกรรมของลูก ทุกคนสัมผัสได้ถึงคุณธรรมทั้งหมด ดังนั้นลูกแต่ละคนจึงจำเป็นต้องตรวจสอบตนเอง

บัปเตดามีความหวังที่บริสุทธิ์ในลูกๆทุกคนว่า ลูกแต่ละคนจะทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆ เต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติเช่นนี้ วันนี้ดวงวิญญาณของโลกต้องการได้รับพลังทางจิตวิญญาณ และมีเพียงลูกดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานพลังทางจิตวิญญาณ เพราะลูกดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สูงส่งที่สุด และมั่งคั่งร่ำรวยที่สุด ในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมด,ลูกคือดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกดวงวิญญาณก็ยังได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีบิดาผู้ก่อตั้งหรือดวงวิญญาณผู้ยิ่งใหญ่ที่เป็นเครื่องมือคนใดจะได้รับการกราบไหว้บูชาเหมือนกับลูก แม้ว่าจะมีอนุสรณ์ของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยเหมือนเช่นที่ลูกได้รับ และสมบัติของลูกคือ – ลูกคือผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวยที่สุดในโลก สมบัติในชาติเกิดเดี่ยวนี้นี้ของลูกบราห์มินทั้งหลาย ได้รับการรับประกันว่าจะคงอยู่ต่อเนื่องไปถึง 21 ชาติเกิด เพราะลูกได้รับมรดกของบาบาจากพ่อแล้ว ดังนั้น เช่นเดียวกับที่พ่อไม่สูญสลาย ในทำนองเดียวกัน สมบัติที่ลูกได้รับจากพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมั่งคั่งร่ำรวยที่สุดในโลก และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในโลก

ลูกทุกคนคิดว่าตนเองเป็นผู้รับใช้ที่พิเศษเช่นนั้นใช่หรือไม่? ตามเวลาของวันนี้ ลูกรู้หรือไม่ว่าดวงวิญญาณของโลกต้องการอะไรในปัจจุบันนี้? วันนี้โลกต้องการความสุข พลัง และความรัก พวกเขาต้องการความรักทางจิตวิญญาณ ดังนั้นตามเวลาแล้ว ลูกดวงวิญญาณบราห์มินต้องกลายเป็นผู้ประทาน ใช้จิตใจของลูกเพื่อให้พลังแก่พวกเขา ใช้คำพูดของลูกเพื่อให้ความรู้แก่พวกเขา และด้วยการกระทำของลูกจงให้ทานคุณธรรมแก่พวกเขา ในเวลาสุดท้าย พ่อบราห์มาได้ให้สามคำแก่ลูกทุกคนเป็นของขวัญ ลูกจำคำสามคำนี้ได้ใช่ไหม? หากลูกใช้สามคำนี้สำหรับงานรับใช้ ลูกสามารถทำให้ดวง

วิญญาณมากมายพอใจได้ สามคำนี้คือ: ไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และไม่มิกิเลส จงไม่มีตัวตนด้วยจิตใจของคุณ ไม่มีความหลงทะนงตนด้วยคำพูดของคุณ และไม่มิกิเลสด้วยการกระทำของคุณ ใช้สามคำนี้ในงานรับใช้ที่คุณทำ ตอนนี้โลกต้องการได้รับความปิติสุขและความสุขเล็กน้อยโดยผ่านพลังของคุณดวงวิญญาณ ทุกคนต่างท้อแท้ ในขณะที่ลูกคือดวงดาวแห่งความหวังสำหรับโลก และบรรดาตามองเห็นลูกทุกคนเป็นดวงดาวแห่งความหวังของพ่อ ลูกไม่เพียงแต่เป็นดวงดาวที่มีความหวังเท่านั้น แต่ลูกยังเป็นดวงดาวแห่งความหวังที่จะเติมเต็มความหวังทั้งหมดด้วย

ความรักของคุณไปถึงบรรดาตาอยู่เสมอ ความพยายามอะไรที่ง่ายที่สุด? มีความพยายามหลากหลายรูปแบบ แต่ความพยายามที่ง่ายที่สุดคือความรัก ในความรักแม้แต่ความลำบากตรากตรำก็เปลี่ยนไปเป็นรูปแบบของความรัก ดังนั้น การมีความรักต่อพ่อจึงหมายถึงการใช้ความพยายามอย่างง่ายดาย ในแง่ของความรัก ลูกทุกคนคิดว่าตัวเองมีความรักอยู่เสมอหรือไม่? ไม่ใช่แค่รักเป็นบางครั้ง แต่รักอยู่เสมอ ไม่ใช่คนที่แค่จุ่มตัวลงไป แต่เป็นคนที่อยู่อย่างกลมรวมอยู่เสมอ ผู้ที่คิดว่าตนเองกลมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอยู่เสมอ ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นเช่นนี้อยู่เสมอ ยกมือขึ้น! ชิดเส้นใต้คำว่า "อยู่เสมอ"! ยกมือขึ้น! อยู่เสมอไหม? อยู่เสมอหรือไม่? ลูกยกมือขึ้นได้ดีมาก บรรดาตาพอใจที่เห็นมือ เพราะลูกรักหาความกล้าหาญไว้ หากมีสิ่งใดขาดหายไปแม้เพียงเล็กน้อย ลูกจะจำไว้ว่าลูกได้ยกมือขึ้น เพราะบรรดาตามีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูกทุกคน เพราะเหตุใด? เพราะบรรดาตาเห็นว่าแต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณได้กลายเป็นผู้เปี่ยมด้วยความรักมาหลายครั้งแล้ว ที่ลูกก็เป็นผู้ที่กำลังมีความรักอยู่ตอนนี้ และก็คือลูกดวงวิญญาณเดียวกันที่จะเป็นผู้เปี่ยมด้วยความรักในทุกวงจร ลูกมีความซาบซึ้งและความสุขที่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธินี้ในทุกวงจรหรือไม่?

เมื่อเห็นลูกดวงวิญญาณที่ได้ประกาศสิทธิเช่นนี้ บรรดาตาจึงให้พรจากหัวใจของท่านว่า จงเป็นผู้ที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยและเฝ้าแต่โอบอุ้มต่อไปอยู่เสมอ! หากมีสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆเกิดขึ้น อย่าปล่อยให้สภาพดั้งเดิมของลูกขึ้นๆลงๆ สถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นไม่สามารถทำอะไรลูกได้เมื่ออยู่เบื้องหน้าสภาพดั้งเดิมของลูก อ้อชะ ผู้ที่มาเป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! มีหลายคนที่มา เมื่อเห็นลูกแต่ละคน บรรดาตาก็มึนใจในตัวลูก: ว่า ลูกๆ ของฉัน! ว่า! ลูกร้องเพลงจากหัวใจโดยอัตโนมัติว่า: ว่า บาบ! ว่า! บาบ! ของฉัน ว่า! ในทำนองเดียวกัน พ่อก็ร้องเพลงเดียวกันนี้ให้แก่ลูกๆ ว่า “ว่า ลูกๆ ของพ่อทุกคน! ว่า!” หลังจากสิ้นสุดจรรหนึ่งเท่านั้นที่พ่อจะได้พบลูกๆ และลูกแต่ละคนก็ยิ่งใหญ่เบื้องหน้าโลก ดังนั้น พ่อจึงร้องเพลงเช่นกันว่า “ว่า ลูกๆ! ว่า!” ลูกนั้น ว่า ว่า ใช่ไหม? ลูกคือลูกๆ ที่ “ว่า ว่า” ใช่ไหม? ว่า ว่า ลูกๆ ยกมือขึ้น!

ดังนั้น จงจำไว้เสมอว่าลูกคือลูกๆ ที่ “ว่า ว่า!” แม้ว่าลูกจะเป็นผู้เพียรพยายาม ลูกก็ยังเป็นลูกๆ ที่ “ว่า ว่า” ลูกคือลูกๆ ที่ “ว่า ว่า” ของบาบา ที่จะกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อ ลูกจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังใช่ไหม? พ่อกล่าวว่า ท่านจะพาลูกแต่ละคนกลับไปกับท่านในอ้อมกอด(หรือตัก)แห่งความรักของท่าน ดังนั้น ลูกพร้อมไหม? ลูกพร้อมหรือยัง? ลูกจะไม่หยุดอยู่กลางทางที่โหดร้ายใช่ไหม? ลูกจะกลับไปพร้อมกับพ่อเพราะลูกได้ให้สัญญาไว้เช่นนี้ ลูกคือผู้ที่จะทำตามสัญญาใช่ไหม?

ดังนั้นเวลานี้ บรรดาตาต้องการให้ลูกทำให้รูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของคุณปรากฏออกมา ในขณะที่เคลื่อนไหวและเดินไปมา จงให้ประสบการณ์ของชุดที่เป็นเทวดานางฟ้าของคุณ บรรดาตาได้บอกลูกเกี่ยวกับการฝึกฝน (ดริล) ต่างๆแล้วใช่ไหม? ลูกมีนิสัยชอบเปลี่ยนเสื้อผ้าใช่ไหม? เช่นเดียวกับที่ลูกเปลี่ยนชุดที่สามใส่ของร่างกาย ในทำนองเดียวกัน รูปของดวงวิญญาณก็คือเทวดานางฟ้า จงสัมผัสประสบการณ์นี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกชอบชุดเทวดานางฟ้าใช่ไหม? เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มากำลังนั่งอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในรูปที่เป็นเทวดา ในทำนองเดียวกัน ขอให้ลูกทุกคนได้สัมผัสประสบการณ์ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาให้เหมือนกับพ่อเช่นกัน เพราะต่อเมื่อลูกมีรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าแล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพได้ ลูกจำรูปทั้งสามของพ่อได้ใช่ไหม? พ่อ ครู และสัตว์ครู ในทำนองเดียวกัน ให้จดจำรูปทั้งสามของลูกไว้ด้วย: จากบราห์มาสู่การเป็นเทวดานางฟ้า และจากเทวดานางฟ้าสู่การเป็นเทพ สามรูปนี้มันคงใช่หรือไม่? บางครั้งสวมชุดบราห์มา บางครั้งสวมชุดเทวดานางฟ้า และบางครั้งสวมชุดเทพ ในสามรูปนี้ ลูกจะสามารถนั่งบนที่นั่งของผู้หยั่งรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม(ตริกาลดาช)ได้โดยอัตโนมัติ และสามารถทำทุกงานในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ล่วงต่อไปได้ ดังนั้น บรรดาตาต้องการให้ทุกคนอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอและไม่กลับมาอยู่คนเดียวโดยลำพัง เมื่อลูกอยู่กับพ่อเท่านั้น ลูกจึงจะกลับไปพร้อมกับท่านได้ หากลูกอยู่กับพ่อเพียงแต่บางครั้ง แล้วลูกจะกลับไปกับท่านได้อย่างไร เมื่อลูกรักใครบางคน ลูกจะไม่มีวันลืมคนที่ลูกรักได้ จงฝึกฝนสิ่งนี้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน: ช่วงขณะหนึ่งเป็นบราห์มา ช่วงขณะหนึ่งเป็นเทวดานางฟ้า และช่วงขณะหนึ่งเป็นเทพ อ้อชะ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งผู้เปี่ยมด้วยสมบัติอยู่เสมอ ถึงผู้ที่เป็นผู้รับใช้โดยผ่านกิจกรรมและใบหน้าของพวกเขาอยู่เสมอ เพราะลูกทุกคนได้สัญญาไว้ว่าลูกจะกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกและเปลี่ยนแปลงโลกนี้ และดังนั้น ลูกจึงเป็นผู้รับใช้ที่ อยู่อย่างซื่อแฉะในการทำงานรับใช้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ถึงผู้รับใช้โลกและผู้เปลี่ยนแปลงโลกเช่นนั้นที่ เต็มเต็มทุกคนด้วยสมบัติของพ่อ ถึงลูกๆของบรรดาทุกคนในทุกหนแห่ง รัก ระลึกถึง พรจากหัวใจ และนมัสตจากบรรดา ดาตา อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำทุกการกระทำในฐานะผู้เป็นนายที่ยังรูปรูปกาลเวลาทั้งสาม(ตรีกาลดาร์ชิ) และเป็นอิสระจาก บ่วงกรรมใดๆ

ไม่ว่าลูกจะสร้างความคิดใด จะพูดคำพูดใด หรือจะกระทำการใดๆ เมื่อลูกกระทำสิ่งเหล่านี้ในฐานะผู้เป็น นายที่ยังรูปรูปกาลเวลาทั้งสาม(ตรีกาลดาร์ชิ) แล้ว ก็จะไม่มีการกระทำใดที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ หรือไร้ความหมาย ตรีกาลดาร์ชิหมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จงรู้ถึง ปรัชญาของกรรมอันลึกล้ำ แล้วจึงทำให้อวัยวะร่างกายของลูกกระทำการ แล้วลูกจะไม่ถูกผูกมัดด้วยบ่วง กรรมใดๆ ในขณะที่ทำทุกการกระทำ ลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงกรรม และจะสัมผัสกับสภาพที่อยู่เหนือบ่วง กรรม (คาร์มาทิต) อย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: ผู้ที่ไม่รู้ถึงความปรารถนาที่มีขีดจำกัด คือผู้ที่มั่งคั่งที่สุด

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของลูกแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขาดกล้วและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อยามที่เฝ้ารักษาการณ์ถืออาวุธของตนด้วยความศรัทธาว่าเขาสามารถขับไล่ศัตรูหรือเอาชนะศัตรูได้ด้วยอาวุธของเขา เขาก็ยังคงเดินหน้าต่อไปด้วยความไม่ขาดกล้ว ลูกก็เช่นกันถืออาวุธของพลังทั้งหมดอยู่กับลูกอยู่เสมอ ลูกเพียงแค่อ้าง เรียกใช้มัน นั่นคือ ต้องเป็นนายเหนือมันและสั่งการมัน แล้วความสำเร็จย่อมรับประกันได้อย่างแน่นอน